

عنوان مقاله:

الگوهای ارتباطی خانواده و تعارضات فرزندان و والدین

محل انتشار:

مجله روش ها و مدل های روان شناختی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

صفورا سپهری - دانشجوی دکترای روانشناسی تربیتی دانشگاه شهید بهشتی

شهلا پاکدامن - استادیار گروه روانشناسی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف شناخت نحوه ی ارتباط الگوهای ارتباطی خانواده با شیوه های حل تعارض فرزندان در برابر والدین انجام گرفت. شرکت کنندگان شامل ۲۰۶ نفر از دانشجویان رشته های گوناگون تحصیلی دانشگاه شهید بهشتی بودند که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. جهت گردآوری داده ها از پرسشنامه ی تجدید نظر شده ی الگوهای ارتباطی ریچی (۱۹۹۱) و پرسشنامه ی شیوه ی حل تعارض رحیم و مگنر (۱۹۹۵) استفاده شد و داده ها از روش محاسبه ی همبستگی های بنیادی (رگرسیون چندگانه) با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تحلیل قرار گرفت. بر اساس نتایج پسرانی که با پدران خود گفت و شنود بالایی گزارش کردند از شیوه های حل تعارض موتلفانه و خدمتکارانه و آن هایی که همنوایی بالایی داشتند، از شیوه های مصالحه گرایانه، سلطه گرایانه و اجتنابی بهره می جستند. هم چنین، دخترانی که با پدر گفت و شنود بالایی گزارش کردند، شیوه های موتلفانه و مصالحه گرایانه و آن هایی که همنوایی بالایی داشتند، از شیوه های سلطه گرایانه و خدمتکارانه استفاده می کردند. در مورد ارتباط با مادر، پسران و دختران با گفت و شنود بالا شیوه ی موتلفانه را بکار می بردند. در حالی که پسران با همنوایی بالا به ترتیب از شیوه های خدمتکارانه، سلطه گرایانه و دختران شیوه های اجتنابی، سلطه گرایانه و خدمتکارانه را بکار می بردند. نتایج بیان گر این مطلب است که گفت و شنود بالا بیش تر اوقات با شیوه ی کارآمد موتلفانه در حل تعارض همراه می شود، در حالی که همنوایی بالا اغلب شیوه های ناکارآمد سلطه گرایانه و اجتنابی را پیش بینی می کند.

کلمات کلیدی:

الگوهای ارتباطی خانواده، شیوه های حل تعارض

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1916494>

